

VENIR o VINDRE

La taula recull les formes verbals més generals i les variants de referència principals. En la presentació de cada temps verbal, apareixen enllaçades per la conjunció o diverses variants, les quals són totes vàlides, encara que presentin diferències en la distribució geogràfica o en el valor estilístic. En canvi, apareixen entre parèntesis les variants pròpies almenys d'una de les grans varietats de la llengua catalana i que tenen una llarga tradició.

Indicatiu		Subjuntiu	
<i>Present</i>	<i>Perfet</i>	<i>Present</i>	<i>Perfet</i>
vinc	he vingut	vingui (vinga)	hagi (haja) vingut
vens	has vingut	vinguis (vingues)	hagis (hages) vingut
ve	ha vingut	vingui (vinga)	hagi (haja) vingut
venim	hem vingut	vinguem	hàgim (hàgem) vingut
veniu	heu vingut	vingueu	hàgiu (hàgeu) vingut
venen	han vingut	vinguin (vinguen)	hagin (hagen) vingut
<i>Imperfet</i>	<i>Plusquamperfet</i>	<i>Imperfet</i>	<i>Plusquamperfet</i>
venia	havia vingut	vingués (vinguera)	hagués (haguera) vingut
venies	havies vingut	vinguessis (vingueres)	haguessis (hagueres) vingut
venia	havia vingut	vingués (vinguera)	hagués (haguera) vingut
veníem	havíem vingut	vinguéssim (vinguérem)	haguéssim (haguérem) vingut
veníeu	havieu vingut	vinguéssiu (vinguéreu)	haguéssiu (haguéreu) vingut
venien	havien vingut	vinguessin (vingueren)	haguessim (hagueren) vingut
<i>Passat simple</i>	<i>Passat anterior</i>	Imperatiu	
vinguí	haguí vingut	vine	
vingueres	hagueres vingut	vingui (vinga)	
vingué	hagué vingut	vinguem	
vinguérem	haguérem vingut	veniu	
vinguéreu	haguéreu vingut	vinguin (vinguen)	
vingueren	hagueren vingut		
<i>Passat perifràstic</i>	<i>Passat anterior perifràstic</i>	Formes no personals	
vaig venir	vaig haver vingut	<i>Infinitiu</i>	<i>Participi</i>
vas o vares venir	vas o vares haver vingut	venir o vindre	vingut
va venir	va haver vingut		vinguda
vam o vàrem venir	vam o vàrem haver vingut	<i>Infinitiu perfet</i>	vinguts
vau o vàreu venir	vau o vàreu haver vingut	haver vingut	vingudes
van o varen venir	van o varen haver vingut		
<i>Futur</i>	<i>Futur perfect</i>		
vindré	hauré vingut		
vindràs	hauràs vingut		
vindrà	haurà vingut		
vindrem	haurem vingut		
vindreu	haureu vingut		
vindran	hauran vingut		
<i>Condicional</i>	<i>Condicional perfect</i>		
vindria	hauria o haguera vingut		
vindrías	hauries o hagueres vingut		
vindria	hauria o haguera vingut		
vindríem	hauríem o haguérem vingut		
vindríeu	hauríeu o haguéreu vingut		
vindrien	haurien o hagueren vingut		

Altres variants

Formes que tenen un cert arrelament en alguna de les grans varietats geogràfiques, malgrat que no gaudeixen de la mateixa tradició que les anteriors

Pres. d'ind.: 1 venc (bal.)

Passat s.: 1 venguí, 2 vengueres, 3 vengué, 4 venguérem, 5 venguéreu, 6 vengueren (bal.)

Fut.: 1 vendré, 2 vendràs, 3 vendrà, 4 vendrem, 5 vendren, 6 vendran (bal.)

Cond.: 1 vendria, 2 vendries, 3 vendria, 4 vendríem, 5 vendfeu, 6 vendrien (bal.)

Pres. de subj.: 1 vengui, 2 venguis, 3 vengui, 4 venguem, 5 vengueu, 6 venguin (bal.)

Imperf. de subj.: 2 vinguesses, 4 vinguéssim, 5 vinguéssiu, 6 vinguessen (val. i nord-occ.); 1 vengués, 2 venguessis, 3 vengués, 4 venguéssim, 5 venguéssiu, 6 vinguessin (bal.)

Plusq. de subj.: 2 haguesses v., 4 haguéssem v., 5 haguéssiu v., 6 haguessen v. (val. i nord-occ.)

Part.: vengut, venguda, venguts, vengudes (bal.)